

Szöllős László És Felesége, Hoffmann Klára

A képen édesapám [Szöllős László] és édesanyám [Szöllős Lászlóné, szül. Hoffmann Klára] látható.

Ők 1932-ben ismerkedtek meg. Anyu erről így számolt be egy időskorában írt visszaemlékezésben: "Lánykoromban nagyon sok barátnőm volt, Duci és Bözsi, két testvér a legjobb barátnőim között szerepeltek. Egy napon elkezdték rágni a fülemet, hogy az uszodában milyen érdekes fiúval ismerkedtek meg. 'Ez, barátom, senkihez sem hasonlít az eddigiek közül. Másképpen beszél, másképpen tréfál, szóval mindenben más, valahogyan különös és furcsa. Ez a fiú keres egy lányt, aki tud és szépen zongorázik. No ezt a lányt szeretné lefényképezni elmélyült zongorázás közben.' Ilyen gondolattal még én sem találkoztam, ez új volt nekem is. Egy napon a valóságunkban is megismerkedtünk. Merem mondani, hogy tetszettünk egymásnak. Szerelem első látásra."

Anyu azt nem írta le, amit elmesélt nekem, hogy ez a találkozás a strandon történt. Szegeden volt egy nagy homokpart, és ott strandoltak az emberek. Anyu elmesélése szerint az árnyékban egyetlen nyugágy volt, abban ült az apu. És körülötte üdögéltek a lányok a homokban. Itt mutatkoztak be egymásnak. Az apu lelkes fotós volt, anyám pedig szépen zongorázott, de az a bizonyos fénykép nem készült el. Elkezdtek viszont együtt járni, és nagy szerelem lett belőle. És mind a két család elszomorodott, mert a Klárikát inkább egy diplomáshoz akarták adni, a Lacika meg vegyen el egy gazdag lányt, mint a bátyja. Így ment ez régen. A szüleim aztán a megismerkedésük után négy évvel, 1936-ban házasodtak össze. Borzasztó szegények voltak, és valami szörnyű helyen laktak. Erről anyám így ír: "Miután végül összeházasodtunk, és megszületett első gyermekünk, Vera, bizony nem volt könnyű az életünk. Bár azért mindig, ha nehezen is, de megvolt a legszükségesebb. Egy lényeges: megértettük és szerettük egymást. És ez nem csak szó, de igaz."